

Report z cesty: Apalachicola National Forest, Florida, listopad 2010 (1. část)

Připraveno: Radek Kastner
[19.06.2011]
Aktualizováno [19.06.2011]

Poté,

co jsme ukončili na je letní floridské dobrodružství v roce 2010, vrátili jsme se s Beth ke starému dobrému standardu pro masožravé rostliny: do Apalachicola National Forest. Ale přesto, naše návštěva cesty zahrnovala místa, která jsme dříve znali, měli jsme na programu i několik novinek....

No, tak jsme vyrazili!

Cesta:

Po ukončení naší jízdy na poloostrově Floridu jsme strávili pár dnů příměm na jih směrem od Tallahassee.

To nám dalo velkou ležitost pro návštěvu Apalachicola National Forest. Byl jsem tady již několikrát v minulosti, ale vždy jen na rychlých, jedno- nebo dvoudenních návštěvách. Těžil jsem se na to, jak tam tentokrát strávím daleko více času. Pro Beth to zde byla první návštěva, takže pro ni bylo vřechem nově.

Á

Rozkožní orchidej

Beth a já jsme zůstali v oblasti Apalachicola National Forest jeden celý den. To bylo skvělé, protože příměm cestách jsem zde vždy strávil jen pár dnů. Tentokrát jsem se zde cítil, jako bych opravdu měl k dispozici skvělé úživné prostředí.

První návštěva, kterou jsme museli udělat, bylo setkání s naším dobrým příměm Jimem Millerem, který má roky zkušenosti s floridskou pevninou. Přesně jak jsme naplánovali, potkali jsme se s ním u vyhlášené "Pleea Savannah", severně od benzinky Sumatra. Vzhledem k tomu, že to byla pro Beth první návštěva v Apalachicola, cítil jsem, že tato lokalita, její spíše žikona je tím nejlepším vodem mezi poklady tohoto lesa.

Strávil jsem 30 minut chůzi - savanou kolem a dávali se na mnoho masožravých druhů, které se zde vyskytovaly.

Ale opustili jsme toto místo vzhledem k tomu, že jsme vstoupili, že se sem vrátíme, a vyrazili jsme na proslulou lokalitu Sarracenia flava var. rubricorpora poblíž. A když mělo potáhnout je nutno být, že pohled na ni byl velkolepý! Celé pole zaplněné majestátnými a elegantními Sarracenia flava s červenými listy, přemokřými listy v zelené s červenou silnou. Byl to krásný pohled.

Bohužel bylo ráno - nebe rozráženo oblaky a fotografování bylo odloženo. Když jsem se přesvědčil, že je to jen otřepaná záclona, než slunce přemokřuje alespoň na chvíli nějaký mrak a tím se stane světlo měkčí - a přemokřuje, udělal jsem svůj první snímek a šel na jeden z mnoha mraků, a zatmění slunce.

A šel jsem....a šel....a šel.

A nic! Když mrak se slunci vyhnul, nebo se prostě odpařil dříve, než ke slunci dorazil a zaslepil jeho kotouč. To mě přivedlo k zoufalství! Jedinou chvíli, kdy jsem měl možnost světla "asi na dvě minuty" jsem promrhal dříve v terénu, který se zvedl a listy začaly oblaky - tančovat v prudkých zrávných větrů.

Z těchto frustrací jsem si byl nucen požádat zahromovat, vybalil jsem svůj velký rozptylovací světla (tzn. sprchová zráv) a vyfotil tuto překnou malou orchidej Habenaria nivea. Ale to co jsem chtěl skutečně fotografovat, bylo pro sprchová zráv přemokřilý velký. Nedostávalo se mi zástupců.

Dlouholist

Když jsem skončil s orchidejí, pobavil jsem se fotografování - mým podivným malým rosnatky - legendárním "dlouholist" Drosera capillaris.

Nejsou tyto rostliny podivné? Pokud si myslíte, že jde pouze o abnormálního jedince, tady máte pár dalších rostlin, které vykazují stejné charakteristiky.

Chtl bych upozornit na listy bublinatky viditelné v bahně. Bez přemokřivosti

květa a bez polního mikroskopu po ruce, když prozkoumá jiné možnosti, bylo nemožné rozlišit, o jaký druh jde – ale už – seznam možností sestával z *U. juncea*, *U. cornuta*, nebo *U. subulata*. Vzhledem k tomu, že jsme v oblasti občas zahlédli květy *U. cornuta*, bylo celkem pravděpodobné, že se jednalo o tento druh.

Vzpomeně květenství-

Pokud vás svádějí představa, že se ve skutečnosti jedná o rostlinu *Drosera intermedia*, chtěl bych vás upozornit na toto, že tato tmavě červená květenství na obrázku se objevují v rámci vertikálních ze středů rostlin.

Zatímco květenství u *Drosera intermedia* vyráží v čele vodorovně z boční strany rážice. (srovnejte například klad s touto fotografií *Drosera intermedia* z Okaloosa County).

Samozřejmě, že to nezastavilo představy některých lidí o tom, že tyto dlouholisté rostliny jsou zplněny kmeny mezi *Drosera intermedia* a *Drosera capillaris*, které jsou jako souborem fertily. Kdo ví?

Děvej kdo!

A já jsem se díval na mraky, které nepomichaly.

Zatímco já jsem reptal, Jim a Beth se bavili sládkem kolem a zjišťovali, co zde mohou nalézt. Beth je velkou znivkyní tušnic a byla potěšena nalezením mnoha rážic *P. ionantha* ve vlhkých oblastech.

V meziase Jim našel velké a široké pláse rostlin *Dionaea muscipula* rostoucích podél odvodňovacího kanálu. Tohle byla lokalita mucholapek, o které jsem nevěděl – i když jsem měl povědomí o jiných koloniích, které rostly asi 3,5 km dolů po cestě.

Rostliny skvěle prosperovaly a vytvořily mnoho semen. Je jasné, že tyto rostliny byly schopny vygenerovat mnohá semena.

V minulosti proběhly diskuse o tom, zda jsou zde tyto rostliny původní. Ale věrospasnost jim není – dokonce ani.

lidě, kteří jsou odpovědní za vyšetření semen mucholapky podivné v Apalachicola a tudíž u nás nemusíme dělat spekulovat třeba o tažení těchto ptáčích apod.

Jsou tyto rostliny ekologickou hrozbou? Samozřejmě ne – nemají totiž jediný znak kterým se vyznačují – zhoubné invazivní druhy. I když nepěsvidíte sami sebe, jsou tyto rostliny spíše s každým pěstěním – Dionaea muscipula jako druh – tyto kolonie jsou uměle vysazené a jsou asi tak "převodné", jako rostliny v květináři nebo na okenním parapetu.

I když já si myslím, že jejich vysazení na tomto místě je odporné. Apalachicola je nádherná a skvělá místo. Nepotřebuje umělé zkrácení – o nic víc, než lidi, kteří na zem stáhnou – atraktivní barevná loga. Dionaea muscipula nepatří do Apalachicola – a není to to, co tento kout světa činí tak unikátním.

Vyámen!

Tou dobou byl u Jim pond unaveným neustálem stavem si na kvalitu osvětlení. Navrhl, že nás jako strážník pond produktivněji navštíví v lokalitě se *S. flava* var. *ornata*, která se nachází poblíž.

Vzali jsme ho tam a o deset minut později jsme byli skvěle odměnění (podějte se nahoru)!

Skoro zrána se slunce ukrylo za mraky a větř se utínil. Po tomto snímku nám mrak dovolil poát – dit je tak snímek samotný Iáky.

Byl to Betin návrat k fotografování – těsně předtím, než jsme byli zastiženi odpolední boučkami.

Expertní – botaničtí – detektivové

Strávil jsem o něco více času na okolních lokalitách sledování *S. flava* var. *rugelii*, která – encá – a těch myriád dalších bodů zájmu, které naleznete ve chvíli, kdy prozkoumáte přirozené lokality.

Obrázek v ní je dokumentuje naše silně dílské způsoby na lokalitě, ukazuje také úroveň technologie, která doporučuji. Walkie-talkies (malé vysíláky,

pozn. p^Å™ekl.) jsou skv^Ål^Å©, zvl^ÅÅ;t^Å potom, pokud chcete komunikovat n^Å kter^Å© kritick^Å informace, jako nap^Å™-klad n^Ålez rostlin nebo spat^Å™en^Å- hada. Jen tak mimochodem, b^ÅÅ;n^Å© mobily jsou zde zcela nepou^Åiteln^Å©.

Zat^Å-mco Jim hovo^Å™^Å- do modr^Å© vys^Å-la^Åky, j^Åi vypad^Åim, jako bych pon^Åkud mysteri^Åzn^Å komunikoval s moj^Å- GPS navigac^Å-...

Lilo jako z konve, Jim rozhodl, ^Å¼e to je ten spr^Åvn^Å½ ^Å•as, aby vyrazil dom^Å a str^Åvil ^Å•as se svou ^Å¼enou Margot a sme^Å•kou jeho ps^Å.

Sna^Å¼il jsem se ho p^Å™esv^Åd^Åit mo^Å¼nost^Å- n^Åi v^Åt^Åvy ^Å°dajn^Å© lokality S. minor pobl^Å-^Å¼, ale nem^Ål v^Åbec z^Åijem ne^Åsp^ÅÅ;n^Å½m hled^Ån^Å-m S. minor v Apalachicola n^Åkolik let a nem^Ål nejmen^ÅÅ- chu^Å¥ p^Å™ipojit se k^Å n^Åim v^Å tomto bl^Åznovstv^Å-.

A tak jsme bohu^Å¼el pro tento den na^Åje cesty odd^Ålili â€“ zam^Å-^Å™il na sever do Tallahassee a my na jih do Franklin County, hledat S. minor v de^Åiti. Pokud by se m^Ål p^Å™ece n^Åkdo pokusit dos^Åihnout bl^Åzniv^Å©ho c^Å-le, jsem j^Åi tou spr^Åvnou osobou!

Sarracenia ^Å— formosa

P^Å™i hled^Ån^Å- Sarracenia minor poskakovalo na^Åje vyp^ÅÅ-en^Å© auto po p^Å-se^Ån^Å© cest^Å vedouc^Å- ^Å™^Å-dk^Å½m borovicov^Å½m lesem. Sna^Å¼il jsem se dostat tak bl^Å-zko, jak jen to ^Åilo, k^Å GPS sou^Å™adnic^Å-m, kter^Å© mi dal Randy Zerr. Cht^Ål jsem se dostat po cest^Å co nejd^Åil, ale zastavila mne strouha p^Å™es cestu, kterou zp^Å sobila eroze â€“ n^Åjak se mi necht^Ålo uv^Åznout s^Å vyp^ÅÅ-en^Å½m vozem.

Podm^Å-nky nebyl p^Å™^Å-li^Åp^Å™^Å-zniv^Å©. Odpoledn^Å- d^ÅÅ;Å; na chv^Å-li ustal, ale a^Å¼ po prsa vysok^Åi vegetace byla nas^Åkl^Åi vodou. Vypadalo to ne velmi mokr^Å© hled^Ån^Å-.

V^Åjude kolem to byl monot^Ånn^Å- pohled na borovicov^Å½ (Pinus elliotii a Pinus palustris) les, s^Å hust^Å½m podrostem palem Serenoa repens.

Prod^Å-rali jsme se mezi mokr^Å½mi palmami, m^Å-^Å™^Å-c ke slibovan^Å½m pasek^Åim mezi stromy. Velmi rychle jsme si v^Åjimli kv^Åt^Å- Sarracenia psittacina, kter^Å© vyr^ÅÅ;ely z^Å travin (Aristida stricta). To bylo povzbudiv^Å©!

A potom, jeÁjtÄ› nadÄ›jnÄ›jÄ›Ä- vÄ›c, naÄ›jel jsem kÄ™Ä-Ä¾ence zobrazenÄ©ho na fotografii nahoÄ™e. Uhladil jsem traviny kolem, abych si ho lÄ©pe prohlÄ©dl a popÄ™emÄ½Ä›lel o jeho pÄ™edcÄ-ch. RozhodnÄ› tato rostlina vypadala jako Sarracenia psittacina Ä— minor. Ale nemohl by to bÄ½t kÄ™Ä-Ä¾enec mezi Sarracenia psittacina a nÄ›Ä•Ä-m dalÄ›Ä-m?

Mohl bÄ½t tento kÄ™Ä-Ä¾enec zdrojem nepravdivÄ½ch tvrzenÄ- o tom, Ä¾e se S. minor vyskytuje v Apalachicola? OÄ•ividnÄ Randy Zerr

Sarracenia minor i jako kÄ™Ä-Ä¾ence, ale nemohl jsem si vzpomenout, zda Ä™Ä-kal, Ä¾e rostliny skuteÄ•nÄ› vidÄ›l nebo je jen hledal.....

PokraÄ•ovali jsme v pÄ›trÄ›nÄ-.

Sarracenia minor

IroniÄ- osudu, pouhÄ½ch deset metrÄ- od tohoto kÄ™Ä-Ä¾ence, jsem naÄ›jel opravdovou pecku - S. minor. (PozdÄ›ji vÄ Kalifornii jsem vidÄ›l fotografii, kterou poÄ™Ä-dil Randy, byla to takÄ© S. minor).

MÄ-Ä¾e to vypadat, Ä¾e bylo samo o sobÄ› snadnÄ© nalÄ©zt tuto rostlinu, ale vÄ›imnÄ›te si, Ä¾e rostlina je niÄ¾Ä›- neÄ¾ traviny kolem. Tato rostlina byla viditelnÄ›jÄ›- dÄ-ky tomu, protoÄ¾e rostla na okraji odvodÄ-ovacÄ-ho kanÄ›lu; vybral jsem si ji pro poÄ™Ä-zenÄ- portrÄ©tnÄ- fotografie prÄ›vÄ› proto, Ä¾e byla tak viditelnÄ›.

SluÄ›nÄ© vychovÄ›nÄ-

NalezenÄ- rarity na lokalitÄ› je vzruÄ›ujÄ-cÄ-.

Ä•koliv jsem byl vnitÄ™nÄ› potÄ›Ä›jen, dÄ›val jsem najevo dobrÄ© vychovÄ›nÄ- a zdrÄ¾enlivost, kterÄ© jsou mÄ½m charakteristickÄ½m znakem; pochybuji, Ä¾e byste si vÄ›bec vÄ›imli mÄ©ho hloubavÄ©ho nadÄ›jenÄ-.

ZlatÄ© dÄ-tÄ›

Tento jedinec pÄ™itahoval mÄ›j zÄ›jem, protoÄ¾e mÄ›l tak hluboce kÄ½lovitou lÄ›Ä•ku a tÄ©mÄ›Ä™ zlatou barvu. Fakt pÄ›knÄ©.

Přeládalá odpolední bouřka, takže jsem rozvinul svůj rozptylovač světla vyrobený ze sprchového zříváku. Tentokrát mi byl však užitečný nikoliv jako difuzor, ale jako kapuce proti dešti.

Bavil jsem sám sebe poizováním množstvím neustále se zvětšujících detailů těchto rostlin, jako tady jejího věřka, oběstě a nakonec kapek na věřku.

Helianthus radula

Tyto rostliny, blžce přebuzně bžněm slunečnicím, jsou přibližně tak velké jako vaše ruka s rozevřenými prsty. Byly celkem bžně pod ochranou silničních valů, ale samozřejmě dávod, protože jsem je fotografoval je to, jak moc nám připomněly jisté dřvěné známě australských rostlin!

Za neustálého dšmaně vody z našeho oběně jsme začali s Beth hledat místo pro krásnou věřku.

Teď mě poslouchejte a poslouchejte dobře. Pokud navštěvěte Apalachicola National Forest, MUSÉE si vyhradit čas na jídlo ve Family Coastal Restaurant. Je přesně na jih od křovatky silnic 65 a 379, na východní straně silnice. Přijete dostatečně vyhladovělá a potom hodujte na žsžně jak chcete plodech moře. Máam, máam!

Mám kopii jejich menu u sebe, takže pokud ji najdu, vyvěsím jejich otevřací dobu. Myslím, že mají zavřeno v pondělí a úterý.

Hojně se vyskytují divoké zvířě

Pro náš pobyt v oblasti Apalachicola začala Beth ubytování v roztomilé chatě ve Wakulla Springs State Park. To byl různě rozděl od obvyklé strategie, když jsem plánoval svůj dobrodružství, ale musím uznat, že chata byla absolutně skvělá. Historická budova, byla dokoněna v roce 1937, a každě pokoj byl vybaven starožitným nábytkem. Jídlo bylo také excelentní.

Wakulla Springs je velkolepě přrodně artefakt. Každě den se z přamene na povrch dostane v průměru kolem 1 miliardy litrů vody. Historicky vzato byla vždy voda křilová, ale degradace vodních podmnek v těchto oblastech vyostila v to, že voda tak nějak zakalená. Ale i přesto je viditelnost ve vodě stále kolem 30 metrů. Kostivrtohorních savců jsou tu a tam vyřvřeny pramenem z hlubin, věně kostě amerických mastodontů, žavlozubých

tygr a prehistorických mäv dväd.

Oblast Wakulla Springs je takžnima dky skvlm film, kter se zde natily, v etn Tarzana a Opiho muže (1932) a Stvry z Eern laguny (1954).

Kad rino, ne jsme zamili do p rody, jsme den odstartovali projkrou na lodi po ece. Range byli celkem informovan o hojnch divokch zvmatech a vhlady byly pompzn. Beth byla potjena a na kad projkce po dila stovky fotografi.

Cvilku jsme inorchovali v plaveck oblasti ano, aligjtody tady na ja e byli b n, ale zchranili byli po ruce, aby zklidnili ka dho aligjtor, kter by se p li zajmal o vejchno to iplouchin. Nedl si legraci!

Bhem jednoho odpoledne jsme p esto za ili velmi blzk pohledy ty kapustk a nich jedno bylo mlid. (viz foto v je)

Nvrat

Vzhledem k tomu, je jsme strivili ka d rino sledovinnm ptk, rozhodli jsme se, je strivit skoro cel den, v p pad pot eby, posezenm na lokalit "ervench trubic", proto je by snad mohly dorazit n jak mraky, kter by n jm umo nili po zen n jakch p knch snmk.

A tak jsme se vrtili na lokalitu *Sarracenia flava* var. *rubricorpora*. Jako by vyc-tilo na je bezmezn odchodinn, po as bylo v ce p zniv, a bhem pouhch 30 minut jsem zaal potizovat snmky, po kterch jsem tak touil.

Ji nev m, co si o tom m ete myslet, ale z mho pohledu to stilo to za to! Bylo to vyvrcholen mnohaletho sil, kdy jsem chtl spatit tyto rostliny v pln m a osv uj c m rstu.

Tady je dalj- pohled na spoustu rostlin.

A jejt jeden pohled, tento obsahuje osamlou lkku *Sarracenia flava* var. *ornata*.

Temn rudj!

Stejně jako u Splinter Hill Bog, musíte se opravdu snažit, abyste zde pořítili opravdu špatnou fotografii.

Na druhou stranu je velmi obtížné pořídit takovou fotografii, která by zachycovala pocit, který zažíváte, když se na tomto místě ocitnete. Nemyslím si, že se mi to podařilo.

Myslete na teplo. Myslete na zvuk větru v borovicích. Myslete na mšku pádu a opatrnost, s jakou na ni musíte nálapovat. Myslete na mokré pocity v ponožkách, které tam zůstane jako memento vašich chybných kroků, kdy se do vody zaboříte a poté po holení... kousnutí - lůžek mušek, bzučení - věel, trvalé pocity dehydratace, které máte při každém okamžiku... a pohledy na věčné tyto neuvěřitelné věci, vyrůstající ze země.

Zde je další pohled na savanu, ukazuje jířin - oblast --- ooh, vidíte tu malou rostlinu S. psittacina v popředí - uprostřed?

Hmyz!

Máry Exyra začaly být aktivní, máte vidět některé z prvních známek poškození - lůžek vepředu vpravo. Podle Schnella, druh, který se nachází v lůžkách S. flava je Exyra ridingsii.

Když jsem fotografoval tyto rostliny, Beth pochytila několik mšic pro studiové focení.

Rozdíl - lně světlo, odlišné rostliny

Bohužel se po dlouhých letech zdálo, že vrátilo slunce a vypadalo to, že tady zůstane. Světlo se opět stalo kontrastním.

Podvějte se na některé důležité variace zbarvení - lůžek na tomto snímku. Všimli jste si, že dvě velké lůžky na levé straně této fotografie jsou pravděpodobně kříženci mezi *Sarracenia flava* var. *rubricorpora* a *Sarracenia flava* var. *ornata*? Z červených skvrnek na sloupku máte také obviňovat *Sarracenia flava* var. *rugelii*, tento znak je

Ä•asto vidÄ›t u "Ä•istÄ½ch" rostlin Sarracenia flava var. rubricorpora.

ObÄ•as uslyÄ½te zprÄ½vy o vÄ½skytu Sarracenia flava var. atropurpurea v Apalachicola. NicmÄ½nÄ›, vÄ½echny zprÄ½vy o tÄ½to varietÄ› v Apalachicola vypadajÄ½ podezÄ½me, jako hybridy Sarracenia flava Ä½— rosea.

ZÄ½Ä½me!

VÄ½echno to kÄ½uÄ½enÄ½- o svÄ½tle stranou, nÄ›kdy totiÄ½ byla ta zÄ½Ä½me uÄ½iteÄ½nÄ½. Toto byl okamÄ½ik za plnÄ½ho sluneÄ½nÄ½ho svitu, ale pouÄ½il jsem polarizaÄ½nÄ½ filtr, abych Ä½Ä½steÄ½nÄ› odstranil oslnÄ½nÄ½- a odraz na vÄ½Ä½ku lÄ½Ä½ky. StÄ½ny jsou stÄ½le trochu kontrastnÄ½-, ale to je kompenzovÄ½no äžrozsvÄ½cenÄ½mÄ½ Drosera tracyi.

Docela pÄ½knÄ½, svÄ½m zpÄ½sobem.

No nenÄ½- k nakousnutÄ½!

UÄ½ jsme se zaÄ½ali na tÄ½to lokalitÄ› balit, a tak jsem jeÄ½tÄ› pÄ½mi odpoÄ½inku poÄ½Ä½dil tuto fotografii Beth, jak se dÄ½-vÄ½ pÄ½mes lÄ½Ä½ky Ä½pirlic.

PosbÄ½rali jsme naÄ½je vybavenÄ½- a zamÄ½Ä½mili k autu. PotÄ½ebovali jsme pÄ½r chvil odpoÄ½inku, doplnit tekutiny a ponÄ›kud se ochladit.

PytlÄ½ci:

BohuÄ½el jsme našli tuto dÄ½-ru, dÄ½kaz o tom, Ä½e jsou zde aktivnÄ½- vykradaÄ½i lokalit.

NenÄ½- Ä½Ä½dnÄ½m tajemstvÄ½-m, Ä½e tÄ½ mito lidmi opovrhujÄ½. Ale nalezenÄ½- tÄ½to dÄ½-ry mÄ› dohÄ½nÄ½lo k Ä½Ä½lenstvÄ½- pro nespoÄ½et rÄ½znÄ½ch dÄ½-vodÄ½-, dokonce vÄ½-c neÄ½ obvykle.

Za prvě, tito lidě byli zějmě specialisty â€ sběraě; Āpirlic â€ protoě sběrali jen specifickě Āerveně klon. Nebyli to nĀhodnĀ- nĀvĀitĀvnĀ-ci â€ byly to nadĀjenci do masoěravěch rostlin. Byli jednĀmi z nĀjs.

Za druhě, tito lidě se ani neobtěěoval zasypat vytvoěmeně dĀ-ry. Nechali je tam pro nĀkoho, kdo pokud by do nich vstoupil, by si mohl pĀknĀ vyvrtnout kotnĀ-k.

No a na zĀvĀr, ponechĀjnĀ- tĀch proklatěch dĀr ukazuje na to, jak malou Āctu majĀ-â€ nestarĀ- se o to, jestli za sebou nechĀ- nĀjakě bordel.

Tyto dĀ-ry po pytlĀcĀch mĀ opravdu ĀĀ-lenĀ serou. OmlouvĀjme se za jazyk, dĀti, ale nĀkdy by se emoce skrĀvat nemĀly.

ReportĀĀ z cesty: Apalachicola National Forest, Āasně Āto 2010 (2. dĀ-l)

Page citations: personal observations.

Revised: June 2010

ĀBarry Rice, 2005

T: Radek Kastner